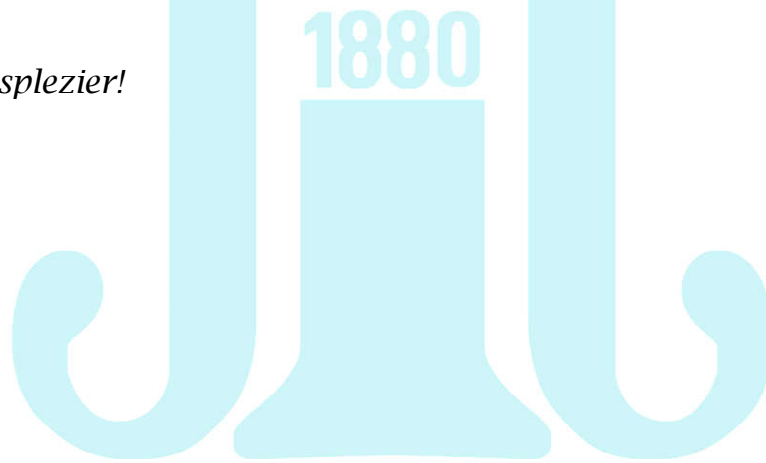

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

www.toneelfonds.be

LEVEN ALS GOD IN FRANKRIJK

Klucht in vier bedrijven

door

NICO TORRENGA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

PERSONEN: (5-6-7 dames, 3-4 heren)

Etiënne Chavalier - eigenaar camping

Hanna Chavalier - zijn vrouw

Egbert Wortelboer - gast

Sentiena Wortelboer - zijn vrouw

Opoe (*)

Gerda de Vries - gast

Tante Siepie - haar tante

Charlotte - gast

Maartje - gast (**)

Robin du Bois - gast

(*) De rol van opoe kan worden gespeeld door de souffleur. Deze wordt vanuit een blokhut gespeeld. Eventueel kan deze ook door een speelster worden gespeeld en dan wel op het toneel.

(**) Met wat tekstaanpassingen kan de rol van Maartje ook door een heer worden gespeeld. Voor hulp kunt u mij benaderen via de mail: info@nicotorrenga.nl. Ik help u graag en zorg voor aangepaste boekjes.

DECOR:

Het stuk speelt zich af op een Franse camping nabij Bordeaux. Op het toneel zie je twee blokhutten. Voor deze blokhutten een zitje. Op de achtergrond een glooiend landschap, met de nodige Franse kenmerken (strobalen, lavendel, etc). Links en rechts van het toneel wat struiken.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opengaat is het toneel nog leeg, de vogeltjes fluiten en hoor je het geluid van een naderende auto. Deze remt met gierende banden)

EGBERT: *(nors type, onverzorgd uiterlijk, bierbuikje, vanachter de coulissen, spreekt het liefst dialect, heeft woorden met Sentiena)* Ach, jij hebt altijd wel wat te zeuren! *(slaat autodeur dicht)* Mensenkinderen, nog aan toe... Wat een vreselijk lange en vooral chaotische reis was dat! Volgend jaar gaan we gewoon weer met ons tentje naar de Veluwe!

SENTIENA: *(onverzorgd uiterlijk, tenger of fors postuur, afhankelijk van speelster. Tekst eventueel aanpassen wat postuur betreft, ook het liefst in dialect)* Ach, stel je niet zo vreselijk aan...

EGBERT: Ik mij aanstellen?

SENTIENA: Ja, jij ja! En dan ik weer de hele week op een tweepits kookplaatje meneer zijn prakkie opwarmen, terwijl meneer zelf op zijn luie achterwerk met zijn kratje bier voor de tent zit te niksen, zeker?

EGBERT: *(verontwaardigd)* Ik heb vakantie! Wat is daar mis mee?

SENTIENA: Wat daar mis mee is?

EGBERT: Ja...

SENTIENA: Dat ik tijdens mijn vakantie precies hetzelfde doe als dat wij thuis zijn! Jou van een natje en een droogje voorzien! Maar een vrouw heeft ook haar behoeften, hoor! Ik werk mij het hele jaar door uit de naad om jouw zoi achter je kont op te rapen en...

EGBERT: *(komt samen met Sentiena op, praat zeer denigrerend)* Jij werkt je uit de naad? Sinds wanneer dat? Dat gedoe met je stofdoek en een beetje strijkgoed aan de kant maken? Noem jij dat werk? *(lachend)* Het moet ook niet gekker worden... Mevrouw zit om tien uur in de ochtend met haar kopje koffie voor de buis naar koffietijd te kijken en continue een beetje te socialiseren met haar 900 facebook vrienden. Tjonge, jonge... uit de naad werken in de fabriek zul je bedoelen.

SENTIENA: *(lachen)* Hou toch op, kerel... Je hebt met dat baantje van je een leven als God in Frankrijk! De hele dag zit je op je achterste en het enige wat jij hoeft te doen is af en toe op een rood knopje drukken als de lopende band vastloopt... En hoezo? ...ik heb altijd wel wat te zeuren?

EGBERT: Nou, precies zoals ik het zeg. Jij zeurt gewoon altijd!

SENTIENA: (*verbaasd*) Kerel, ik heb de hele reis zowat niets tegen je gezegd!

EGBERT: (*cynisch*) En daar ben ik je maar wat dankbaar voor.

SENTIENA: Wat ben je toch ook een mopperkont!

EGBERT: Dat krijg je met een onnozele vrouw als jij!

SENTIENA: Neem je het mij zeker nog steeds kwalijk dat ik de TomTom verkeerd had ingesteld!

EGBERT: (*verwijtend*) Ja... Ja, dat neem ik je inderdaad nog steeds kwalijk! (*naar het publiek*) Het enige wat ik mevrouw vraag te regelen, doet ze zelfs nog niet goed. Hoe moeilijk kan het zijn om een adresje in te voeren?

SENTIENA: Ik ben nu eenmaal niet zo handig met dat soort alligator dingen.

EGBERT: Navigator! Het is een navigator en geen alligator! Domme oksel! Tjonge, jonge... (*tegen het publiek*) dat ik daar ooit mee ben getrouwd! Het is dat scheiden mij te veel kost, maar anders... (*richt zich weer tot Sentiena*) Jij bent überhaupt niet zo heel erg handig, Sentiena Wortelboer!

SENTIENA: (*sneu*) Ik doe anders toch wel altijd goed mijn best, hoor. Wees nu eerlijk...

EGBERT: (*verbaasd*) Oh... (*lacherig*) Jij wilt dat ik eerlijk ben?

SENTIENA: (*schuchter*) Ja... dat zeg ik toch!

EGBERT: Dat jij je best doet trek ik niet in twijfel, maar dat jij onhandig bent is algemeen bekend! (*Sentiena kijkt erg sip*) Ja, kijk nu maar niet zo onnozel! Neem bijvoorbeeld jouw kwaliteiten als navigator. Hoe moeilijk kan het zijn om een plaatsnaam in te voeren?

SENTIENA: (*stotterend*) Ik had mijn leesbril niet op en...

EGBERT: Mevrouw had haar leesbril niet op ...tjonge, jonge.

SENTIENA: (*verontschuldigend*) En zonder leesbril kan ik de kaart ook niet lezen, Egbert.

EGBERT: Nee... dat hebben we gemerkt! En dankzij jouw gedraai met die wegenkaart, moest ik door alle extra kilometers die we hebben gereden twee keer extra tanken!

SENTIENA: Niet zo overdrijven, hoor.

EGBERT: Niet zo overdrijven? We moesten naar Lyon!

SENTIENA: Daar zijn we nu toch ook?

EGBERT: (*bits*) Dat weet mijn kont ook wel, maar toen wij de weg aan die ene kerel vroegen, nadat wij tig keer verkeerd waren gereden en die kerel in die vreemde taal mij probeerde duidelijk te maken dat hij mij niet begreep, wist ik dat we behoorlijk verkeerd zaten!

SENTIENA: (*jammerend*) Ik kan het toch ook niet helpen dat ik mijn bril...

EGBERT: (*onderbreekt haar*) Op de keukentafel heb laten liggen. Jij vergeet je eigen achterwerk nog eens! (*kijkt naar Sentiena*) Alhoewel... Als ik die zitzak van jou zo bekijk, lijkt het mij niet gemakkelijk om zoiets te vergeten. Ik schrok mij dood toen die Spanjool Spanjools tegen mij sprak. Door dat gehannes van jou met die kaart hadden we behoorlijk wat extra kilometers met ons autootje gereden.

SENTIENA: (*lacherig*) En jij maar denken dat we in Spanje zaten.

EGBERT: Ja, ga er ook nog dom staan lachen... Ik kon toch ook niet weten dat die Spanjolenaar hier ook op vakantie was en dat we steeds een rondje hebben gereden (*duidelijk articulerend*) ...twee uur lang! De terugreis zal ik zelf wel navigeren, anders ben ik bang dat wij nooit weer thuiskomen!

SENTIENA: (*bedenkt zich ineens iets*) Verhip...

EGBERT: (*zuchtend*) Wat nu weer?

SENTIENA: Ik ben iets vergeten, maar ik weet even niet meer wat!

EGBERT: (*sarcastisch*) Nou, je verstand kan het in ieder geval niet zijn, want dat heb je niet!

SENTIENA: Kerel, wat ben je weer obstinaat.

EGBERT: Vind je het gek? Mevrouw moet zo nodig op een uitnodiging van haar oude schoolvriendin Anna ingaan, die ze notabene in geen jaren heeft gezien of heeft gesproken.

SENTIENA: Maar het is toch leuk zo'n gratis reisje?

EGBERT: Gratis, zeg jij?

SENTIENA: Ja... we hoeven niets te betalen.

EGBERT: Hoe kom je daar eigenlijk bij? Heeft ze je dat verteld? En trouwens... Onze auto rijdt niet op slootwater, hoor! Dus het kost mij in ieder geval een paar tankjes benzine. Reken maar dat ik het bonnetje bij die Anna inlever.

SENTIENA: (*gegeneerd*) Dat doe je dus niet! Ik wil mij toch niet schamen?

EGBERT: (*geïrriteerd*) Ik begrijp sowieso niet wat ik hier doe.

SENTIENA: (*enthousiast*) Nou... je weet dat ze mij heeft gemaïld dat ze met haar man, hier in Frankrijk, een bedrijfje zijn begonnen. Er moest nog wel veel gebeuren en als ik deze tuinhuisjes bekijk, kunnen die inderdaad wel een likje verf gebruiken. Ik begrijp nu ook waarom ze mij vroeg of het mij leuk zou lijken om hier bij haar een schildervakantie te houden.

EGBERT: Ik snap niet waarom je hebt gezegd dat ik in mijn vrije tijd schilder... En dan sleep je mij helemaal naar Fransenland om in

mijn drie weken bouwvak ook nog te moeten beunhazen?

SENTIENA: *(lachend)* Ben je mal... je bent hier niet om te beunhazen, gekkie.

EGBERT: *(wordt iets milder)* Niet? Nou... dat valt mij dan weer mee.

SENTIENA: Je doet dat gratis en voor niets! *(loopt af)*

EGBERT: *(blijft er bijna in)* Wat? Gratis en voor niks? Ben je nu helemaal gek geworden? *(gaat haar boos achterna)* Sentiena! Ik praat tegen je... Sentiena! *(mopperend af, toneel even leeg)*

HANNA: *(zweverig type, kunstzinnig gekleed, links op)* Ik meende toch echt dat ik stemmen had gehoord... Hm... vreemd.

MAARTJE: *(rechts op, soms wat onnozel, degelijk type, zijskeiding met opvallend speldje o.i.d.)* Bonjour!

HANNA: Bonjour, Maartje... Fijn geslapen?

MAARTJE: Oh... ronduit heerlijk! Wat zijn het heerlijke huisjes en ook zo goed onderhouden. Je hebt werkelijk een verfijnde smaak, Hanna!

HANNA: Merci.

MAARTJE: Arriveren de nieuwe gasten vandaag?

HANNA: Oui. Ik meende net al stemmen te horen, maar kennelijk heb ik mij vergist. Had je de anderen al vernomen?

MAARTJE: Nee, die liggen volgens mij nog op een oor, maar ik heb zo dadelijk yoga met Etiënne. *(verlegen)* Hij heeft toch wel een trainingsbroek aan?

HANNA: Nee, vandaag is het een naakt sessie.

MAARTJE: Naakt? *(pakt haar pufje en inhaleert)* Och, nee toch...

HANNA: Ik maak maar een grapje, hoor!

MAARTJE: Oh... gelukkig maar. *(onhandig)* Gisteren droeg hij zo'n strak sportbroekje...

HANNA: *(laat zich even gaan)* Hmm... Wat is hij toch ook een sexy vent. *(Maartje slikt even)* Alles zie je in dat broekje zitten... *(Maartje weer aan het inhaleren)*

MAARTJE: *(stotterend)* Ik moet nu gaan! *(gaat vlug af)*

HANNA: *(roept haar lachend na)* Etiënne is bij de oude eik... hij verwacht je.

EGBERT: *(komt mopperend op met 2 koffers)* Domme oksel...

HANNA: Pardon?

EGBERT: *(ziet dan pas Hanna)* Oh, eh... goedendag, mevrouw. Neem mij niet kwalijk. Met domme oksel bedoel ik mijn echtgenote... laten we maar even overnieuw beginnen. *(geeft haar hand)* Ik ben Egbert Wortelboer.

HANNA: Bonjour, monsieur!

EGBERT: *(stuntelig)* Oh... eh... Ja, u ook van dat, bonbonzoer.

HANNA: Welkom. Ik ben Hanna Chevalier. De eigenaresse van dit Frans paradijsje. Ik meende al dat ik stemmen had gehoord en ik dacht ...laat ik gelijk maar even de sleutel van uw huisje brengen. Alstublieft. U heeft huisje nummer 5. Ik hoop dat alles naar wens zal zijn.

EGBERT: Nou, bedankt zal ik maar zeggen. Mijn vrouw komt er zo aan. Die is nog bij de auto. (*schreeuwend*) Sentiena! Hier komen!

SENTIENA: (*vanachter de coulissen*) Ja, ja... Ik kom er al aan. Even wat bagage (*Sentiena gilt, valt met koffers en al het toneel op*)

EGBERT: (*bits*) Wat doe je nu toch weer? Kluns dat je bent! Hoe moeilijk kan het zijn om een paar koffers uit ons autootje te halen?

HANNA: (*kijkt verbaasd als Sentiena probeert overeind te komen*) Moet u uw vrouw niet even helpen?

EGBERT: Och, ja natuurlijk... Wat dom van mij. Stel je voor dat ze weer wat laat vallen.

SENTIENA: Mijn man is niet bepaald een (*verkeerd uitspreken*) sjentelman!

EGBERT: (*neemt enkel een sixpack bier en zak chips over*) Zo... jullie zijn veilig. (*opent een blikje en gaat zitten drinken*) Och, wat lekker... daar was ik ook wel even aan toe.

HANNA: (*tegen het publiek*) Geen gentlemen... Nou, dat was mij nog niet opgevallen.

EGBERT: Wat zeg je, Hanna?

HANNA: Dat ik hoop dat jullie deze vakantie goed gaat bevallen!

EGBERT: Nou, dat help ik je ook hopen. Zeg, Sentiena... wat sta je daar te vlinderknippen? Heb jij niets beters te doen? (*Sentiena kijkt hem onnozel aan*) Bagage uit de auto pakken misschien? Handjes laten wapperen?

SENTIENA: Dat doe ik heus wel, hoor! Bovendien kun jij mij toch wel even helpen?

EGBERT: Verder alles goed in die bovenkamer van je? Ik heb vakantie en bovendien heb ik dat hele stuk al gereden. Ik ben moe!

SENTIENA: (*cynisch tegen Hanna*) Ach, de arme stumper. Ik heb er toch zo'n zin in! Heerlijk aan het schilderen...

EGBERT: (*mopperend*) Nou, nou... wat heerlijk!

HANNA: Och, ik vergeet helemaal mij aan u voor te stellen...

EGBERT: (*verbaasd*) Waarom zou je? Jullie kennen elkaar toch nog van de lagere school? (*dames kijken elkaar verbaasd aan*)

HANNA: Pardon?

SENTIENA: Wij elkaar kennen?

HANNA: Ik kan uw man niet helemaal volgen.

SENTIENA: (*giebelend*) Daar heb ik met hem al jaren last van! Jij

komt mij enigszins wel bekend voor, maar ik weet even niet... ik ben in ieder geval Sentiena Wortelboer. Ja, ik weet dat het een vreemde achternaam is, maar Wortelboer is nog altijd beter dan Jeukert, of niet dan?

HANNA: (*erg verbaasd*) Jeukert? Ben jij Tina Jeukert?

EGBERT: The one and only!

HANNA: Luizenbos Tina?

SENTIENA: Ben jij... Ben jij Hanna van Hoorn? Grindtegel Hanna?

EGBERT: Hè hè... de dames hebben een helder moment!

HANNA: Grindtegel? Hoe durf je mij na al die jaren zo te noemen.

Jij... jij... Trut! (*loopt boos rechts af*)

SENTIENA: (*roept haar boos na*) Ja, loop maar weer weg! Was je vroeger ook al een ster in, bangeschijter!

HANNA: (*vanachter de coulissen*) Ach, sodemieter toch op!

EGBERT: (*cynisch*) Nou, de kennismakingsronde hebben we gehad.

Genoeg gesocialiseerd voor vandaag... pak jij de auto verder uit?

SENTIENA: (*verontwaardigd*) Wat? Uitpakken? (*stellig*) Inpakken zul je bedoelen.

EGBERT: (*verbaasd*) Inpakken?

SENTIENA: Jij denkt toch zeker niet dat ik hier ook nog maar een seconde langer blijf?

EGBERT: Mens, we zijn er net. Ik ben bekaf en ik ga dat hele stuk niet terug...

SENTIENA: (*onderbreekt hem*) Wat kan mij het schelen dat je moe bent! Dat was Hanna van Hoorn... mijn grootste plaaggeest uit mijn jeugd. Zij was degene die mij altijd zat te plagen om mijn hoofdлуis en dan zal ik nu haar gaan helpen met het schilderen van deze huisjes? Geen denken aan!

EGBERT: Wat ik niet helemaal begrijp is... eh... we waren toch uitgenodigd door ene Anna? En volgens mij heet déze Hanna, of heb ik het nu voor de verandering een keer mis?

SENTIENA: (*pakt haar smartphone*) Ik meende toch echt dat ik... Zou ik het dan niet goed gelezen hebben? (*geluid van naderende auto*) Och, heden... het was inderdaad van Hanna en ik meende echt dat er Anna stond.

EGBERT: Volgens mij krijgen we gezelschap. Maar eh... wat ik niet begrijp is waarom zij jou heeft benaderd?

SENTIENA: Zij was bevriend met Tina Vlaggenstok.

EGBERT: Tina Vlaggenstok?

SENTIENA: Eigenlijk heette ze Jantina... die meid was zo mager dat ze zich wel achter een bezemsteel kon verstoppen. Ze heeft mijn naam natuurlijk niet goed gelezen op facebook... weet ik veel. Het

kan mij ook niets schelen... Ik blijf hier geen seconde langer, dat weet ik wel. Kom... wij gaan naar huis. (*pakt koffers en gaat weer af*)

GERDA: (*vrolijk/optimistisch typetje, praat met dialect/accent, komt op met haar Tante Siepie en heeft vogelkooi met doek erover in haar hand*) Nou, moet u eens even kijken, Tante Siepie... wat is het hier mooi, hè? Kijk, die huisjes... Goiedag meneer. Komt u hier ook schilderen tijdens uw vakantie? Och, ik vergeet ja helemaal mij voor te stellen. Wij zijn Gerda en Siepie de Vries. Dat wil zeggen dat zij, Tante Siepie dus, is de tante en ik, zei de gek, ben de nicht! (*lachend*) Maar dat had u natuurlijk al wel gezien. (*cynisch*) Ik heb natuurlijk nog een fris perzikhuidje, terwijl mijn lieve oude tante... Ach, ik hoef het ook niet mooier te maken dan het is. Kijk haar toch zitten... (*fluisterend*) Mijn tante is een oude zuurpruim en haalt waarschijnlijk de nieuwe aardappelen niet! (*kip kakelt ik kooi*) Sst, verrekte kip. Kop dicht! Och, mijn lieve hemel... Zeg ik verrekte kip. (*lachen, Tante Siepie blijft nors kijken*)

SENTIENA: (*rechts op*) Gaat het nog lang duren, Egbert, of hoe zit dat? Ik wil, voor het donker wordt, thuis zijn!

GERDA: Gaan jullie al weer weg? Nou, wat ja jammer!

EGBERT: Mijn echtgenote heeft geen behoefte om bij Hanna grindtegel te blijven.

SENTIENA: Als je dat maar weet. Tabee! (*rechts af*)

EGBERT: (*mopperend*) Kan ik dat hele eind weer terugrijden. Maar goed... ik zal varen waar de grote mast vaart! Nou, tot kijk dan maar. Het was mij een waar genoeg, mevrouw de Vries.

GERDA: (*blijft continue vrolijk*) Geen mevrouw, hoor... gewoon Gerda. Mevrouw zegt ie... Hou toch op, man. (*lachend*) Nou, meneer Egbert... het was mij ook een waar genoeg hoor, zal ik dan maar zeggen! Ik wens u een fijne reis met uw echtgenote. (*kip kakelt*) Och, stil toch, verrekte kip!

SENTIENA: (*op achtergrond*) Opschieten, Egbert!

GERDA: (*lachend*) Ga maar gauw! (*Sentiëna roept weer*) Ach, ja mens... Hij komt er al aan... (*lachend*) Ik zou als ik u was er maar een sprintje trekken.

EGBERT: Ja... het liefst de andere kant op, mevrouw Gerda.

GERDA: (*lachend*) Gerda... gewoon Gerda. Hou toch op, man! (*lachend*) Sodemieter toch op. Mag ik dat eigenlijk wel zeggen? Ja, ik heb het natuurlijk al gezegd... (*kip kakelt*) Stil... verrekte kip! (*praat tegen kip*) Nou moet je niet aldoor er tussendoor kakelen, hoor! Afgelopen! Basta!

EGBERT: (*claxon op achtergrond*) Ja, ja... ik kom er al aan. Dag

dames! *(gaat links af)*

TANTE SIEPIE: *(oude norse dame, komt geen glimlach af, denk aan Madge van de Dame Edna show)* Die vrouw lijkt mijn moeder wel!

GERDA: Och, tante... praat mij niet over Opoe. Verpest de sfeer nu niet! Tjonge, jonge... wat ben ik toch ook blij dat die naar magere Hein is gegaan.

TANTE SIEPIE: *(onnozel)* Is zij naar Albert Hein gegaan? Ik meende naar de hemel.

GERDA: *(in zichzelf)* Dat mocht ze willen! Ik zei geen Albert Hein, maar Magere Hein! De voorste wagen in... bij de mieren... Zijn je batterijen weer eens leeg? *(tikt tegen tante Siepie haar gehoorapparaten)*

ETIËNNE: *(rechts op, zweverig type, draagt witte kleding, nonchalant kapsel)* Bonjour, mademoiselle. *(geeft Gerda handkus en richt zich dan tot Tante Siepie)* Bonjour, beauté. *(kijkt haar diep in de ogen)*

GERDA: *(tegen Tante Siepie)* Nou, dat is ook een manier van verwelkomen of niet dan, Tante Siepie?

TANTE SIEPIE: *(blijft nors)* Ik moet zulke kerels niet...

GERDA: Merciekes, monzieur of zoiets. *(tegen Tante Siepie)* Och, mijn lieve hemel. Van dat Frankrijks praten breekt het klamme zweet mij nu al uit. Als ik had geweten dat ik een kusje op mijn hand zou krijgen had ik even mijn handen ontsmet nadat ik onderweg in de bosjes van mijn ballast had ontdaan.

TANTE SIEPIE: Als ik door zo'n gladjakker werd afgelikt zou ik mij zeker weten desinfecteren... Wie weet waar die tong van hem...

GERDA: *(onderbreekt haar)* Tante toch!

ETIËNNE: Pardon?

GERDA: *(erg onhandig)* Parlement vous Les Pees Bas?

TANTE SIEPIE: Ach, meid toch... dat verstaat die gast toch niet?

GERDA: *(bladert in woordenboek)* Eh... even kijken hoor. Ah... hier. *(verkeerd uitspreken)* Parlez-vous ons taal... *(Etiënne kijkt haar vragend aan)* Ik moest onderweg eh... *(gaat uitbeelden dat ze naar het toilet moest, Etiënne laat haar even flink zweten)*

ETIËNNE: *(met Frans accent)* Oh, u bedoelt dat u naar het toilet moest?

GERDA: *(stomverbaasd)* Krijg nu toch last van zuurbranden! Hoor je dat, Tante Siepie? Meneer spreekt gewoon Nederlands. *(lachend)* Och... en wij maar denken dat hij alleen maar Fransosich spreekt! *(lachend)* Och, mijn hemel. Wat een bak niet?

TANTE SIEPIE: *(blijft nors kijken)* Nou, nou... Ik lach me dood. *(robotachtig)* Ha, ha, ha.

GERDA: U spreekt dus gewoon Nederlands?